

[Karl Marx]

Najnovije vesti iz Beča, Berlina i Pariza

*Keln, 4. novembra. *Horizont se razvedrava.*

Iz Beča još uvek nema direktnih vesti. Ali iz vesti čak i službene pruske štampe izlazi da se Beč nije predao i da je Windischgrätz namerno ili iz nesporazuma bacio u svet lažnu telegrafsku depešu, koja je u »dobroj« štampi naišla na uslužan, mnogojezičan, ortodoksan odjek, ma koliko se ova trudila da svoju zluradost sakrije iza licemernih nadgrobnih narikačkih govora. Ako uklonimo iz šleskih i berlinskih izveštaja sva nabujala naklapanja koja se svojim protivrečnostima međusobno potiru, ističu se ove tačke: 29. oktobra imali su carski banditi u svojoj vlasti tek nekoliko predgrada. Da su se već učvrstili u samom Beču, iz dosadašnjih vesti ne proizlazi. Čitava predaja Beča svodi se na neke *veleizdajničke proklamacije bečkog Opštinskog veća*. Tridesetog oktobra prethodnica mađarske armije napala je Windischgrätz a *navodno* bila odbačena. Trideset prvog oktobra Windischgrätz je ponovo počeo bombardovanje Beča — bez uspeha. On se sad nalazi između Bečana i mađarske armije koja broji preko 80 000 ljudi. Infamni Windischgrätzovi manifesti dali su u svim provincijama signal za ustanak ili bar za veoma preteće pokrete. Čak i češki fanatjci u Pragu, neofiti iz Slovanske lipe^[355], prenuli su se iz svojih pustih snova i izjasnili se za Beč protiv carskog Schinderhannesa^[356]. *Nikad* se još kontrarevolucija nije usudivala da tako glupo i bestidno rastrubljuje svoje planove. Čak i u Olomoucu, austrijskom Koblencu^[357], ljulja se tlo pod nogama krunisanog idiota. Predvodništvo u celom svetu čuvenog *sipehsalara*¹ *Źelačića*, čije je ime tako veliko da se *»od sjaja njegove sablje prestrašeni mesec skriva u oblake*«, kome u svakoj prilici *»grmljavina topova označava pravac*« u kom treba da dade petama vetra, ne dopušta sumnju da Mađari i Bečani

Gone tu žgadiju pravo u Dunav
I drski taj soj propuštaju kroza šibe,

¹ vrhovnog komandanta

Prosjake, gladnice, svog života site,
 Čopor potukača, lola, vagabunda,
 Šljam hrvatski, podle seljačke slugane
 Koje njina zemlja izbljuva i gura
 U *sigurnu propast*, na put avantura.

Kasniji izveštaji doneće užasne pojedinosti o sramnim delima Hrvata i drugih vitezova »zakonskog reda i ustavne slobode«. A iz svojih berzanskih i drugih udobnih loža evropska buržoazija pljeskala je tom neopisivom krvavom prizoru, ta ista bedna buržoazija koja je povodom pojedinih surovih činova narodne pravde jednostužno vrištala vriskom moralnog negodovanja i graktanjem iz hiljadu grla bacila jednodušnu anatemu na »ubice« hrabrog Latoura i plemenitog Lichnowskog.

Poljaci su se, radi odmazde za galicijska ubistva, ponovo stavili na čelo oslobodilaca Beča, kao što stoje na čelu talijanskog naroda, kao što su svuda blagorodni *generali revolucije*. Zdravo, tri put zdravo *Poljacima!*

Berlinska kamarila, opijena krvlju Beča, zaslepljena stubovima dima gorućih predgrađa, zaglušena pobjedničkim urlanjem Hrvata i hajduka, zbacila je veo. »Red u Berlinu je uspostavljen.« Nous verons.¹

Iz *Pariza* najzad čujemo prvu podzemnu tutnjavu kao predznak zemljotresa koji će čestitu republiku pokopati pod njenim vlastitim ruševinama.

Horizont se razvedrava.

Naslov originala:
*Die neuesten Nachrichten aus Wien,
 Berlin und Paris*

[*Neue Rheinische Zeitung*, br. 135
 od 5. novembra 1848]

¹ Videćemo